

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27979

гр. София, 20.12.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в закрито заседание на 20.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

като разгледа дело номер **12735** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Л. Д. В., чрез адв. П. – М. М. Б., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 24-4332-006146/06.11.2024 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „а“ ЗДвП - „временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на неизправността“.

С жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта.

Искането за спиране е допустимо, а по същество е неоснователно.

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 АПК на актове по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на

презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В конкретния случай искането за спиране на предварителното изпълнение мотивирано с обстоятелството, че същото ще причини трудно поправима вреда на собственика, който бил трудово ангажиран в сферата на транспорта и неговото ежедневие било свързано с постоянно движение в рамките на града с лек автомобил. Невъзможността да ползва автомобила си би причинила на жалбоподателя трудност при изпълнение на служебните му задължения, тъй като същият нямал друг автомобил. Позовава се също така на обстоятелството, че резултатът от делото най-вероятно ще бъде отмяна на процесната заповед.

На първо място, горните твърдения не са подкрепени с доказателства. По никакъв начин не става ясно какво е естеството на работата на жалбоподателя и защо същата може да бъде извършвана само и единствено с личен автомобил, а не например с нает такъв. Отделно от това, придвижването в града може да бъде осъществено и посредством публичния градски транспорт. Не всички лица в РБ разполагат с МПС, като очевидно това не е пречка да ходят работа.

На следващо място, настоящият състав намира, че посочените от лицето вреди нямат характер на значително и трудно поправими вреди, които да обусловят спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената ПАМ. Освен това по правило и съгласно трайната съдебна практика имуществените вреди, каквито на практика биха били вредите от невъзможността да се ползва МПС за работа, не са непоправими и дори да се претърпят такива от страна на оспорващия, то същите могат да бъдат възмездени в случай на незаконосъобразност и отмяна на оспорената заповед за налагане на ПАМ.

Посочените от лицето вреди не са противопоставими на презумирания обществен интерес от предварителното изпълнение на издадената ПАМ. Също така не са в пряка и непосредствена причинна връзка с допуснатото предварително изпълнение на заповедта и не са в резултат от него.

В горния смисъл е и съдебната практика: Определение № 6224 от 21.05.2024 г. на ВАС по адм. д. № 4910/2024 г., Определение № 3621 от 25.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 2689/2024 г., Определение № 1639 от 13.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 727/2024 г., Определение № 13097 от 29.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11409/2023 г. и др.

По изложените съображения, съдът приема искането за неоснователно и следва да го отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК, вр. чл.172, ал. 6 ЗДвП, Административен съд -София- град, 13-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Л. Д. В. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-006146/06.11.2024 г., издадена от полицейски инспектор в СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „а“ ЗДвП - „временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на неизправността“.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд.

След влизане в сила на определението делото да се докладва за насрочване в открито съдебно заседание.

СЪДИЯ: